

[Hjortnæs.]

vil blive meget vanskeligt at få de ældre medborgere til at forstå dette standpunkt.

(Kort bemærkning).

Søren Andersen: Der er talt om udligning. Det er muligt, at de gamle i landkommunerne og i købstæderne endnu får for lidt, men det har vi desværre ikke kunnet få lejlighed til at konstatere. Jeg har gang på gang spurgt den højtrædede minister, om man snart var færdig med og snart havde oversigt over de undersøgelser, som har været i gang gennem flere år. Vi har fået det svar, at sagen lå hos finansministeren. Men vi har som sagt ventet, og vi kan kun håbe på, at der i den kommende tid kan blive et så godt samarbejde mellem de to ministre, at vi kan få disse ting frem til en virkelig vurdering af, om forholdet er så godt, som det burde være.

Det ærede medlem hr. Søren Olesen spurgte, om vi her handlede ud fra sparsommelighedshensyn, og hertil vil jeg svare, at når en sag skal gennemføres, skal der være en virkelig motivering for den. Hvad de rent økonomiske forhold angår, er jeg villig til at indrømme, at de gamle på ingen måde har store kår, men desværre er der tusinder og atter tusinder af danske arbejdere, håndværkere og mindre landbrugere, der sandelig heller ikke har store kår.

(Kort bemærkning).

Johs. Christiansen: Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen antydede, at grunden til den stilling, vi har taget til dette forslag, var et forsøg på at udnytte sagen politisk. Dette må jeg naturligvis på det bestemteste tilbagevise. Der foreligger det ganske normale, at socialministeren her i tinget har fremsat et lovforslag om at yde aldersrentemodtagerne et tillæg af den og den størrelse, efter at ministeren havde fundet, at et sådant forslag havde sin rimelighed. Dette forslag har det radikale venstre taget op til normal behandling, og vi har givet det vor tilslutning. Der er intet i dette, der har noget som helst med udnyttelse i politisk henseende at gøre.

I øvrigt må jeg måske gøre den bemærk-

ning til det ærede medlem, at den stilling, venstre har taget til dette spørgsmål, ikke egner sig som baggrund for moralske forelæsninger over for det radikale venstre.

(Kort bemærkning).

Ragnhild Andersen: Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen er forarget over mine udtalelser om de to partiers afvisning af brændselhjælpen og siger, at det er urimeligt, at jeg betegner venstre og de konservative som asociale. Jeg har overhovedet ikke anvendt det ord i mit indlæg her fra talerstolen, det er en stor misforståelse af det ærede medlem. Hvad har jeg gjort? Jeg har påvist, hvor dårligt de gamle sidder i det, og har bragt et citat fra Berlingske Tidende om arbejdet i De samvirkende Menighedsplejer. Jeg kan godt forstå, at det har gjort et rystende indtryk på det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen. Og hvad har jeg så yderligere gjort? Jeg har indtrængende opfordret de to partier til at besinde sig. Ja men er det da ikke rimeligt, når man her fra talerstolen får sådanne oplysninger, som det ærede medlem fru Gertie Wandel sagde man ikke fik nok af i udvalget, at så må de to partier dog besinde sig? Jeg finder, det ville være rigtigst af dem.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen siger, at 45 kr. løser ikke problemet for rentemodtagerne. Må jeg indskyde, at mit parti har foreslået et beløb svarende til 7 hl koks; vi mente ikke, at de 45 kr. var nok, og jeg skal gerne indrømme, at jeg ser hellere, at forslaget om de 7 hl bliver vedtaget. Men jeg ser dog i hvert fald, at noget må der gøres for at komme de ældre til hjælp.

For få dage siden talte biskop Fuglsang-Damgaard i radioen, og hvad sagde biskoppen? Han bad om at få gammelt tøj til vore nødstedte gamle. Gammelt tøj! Og her står man og taler om, at man har ikke råd til at give dem 45 kr. i brændselshjælp.

Jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Søren Andersen, hvorfor jeg ikke fik svar på mine spørgsmål: kan man ude i landkommunerne klare sig med 18 hl koks? Ja eller nej. Og kan man af de 165 kr.